

Lesnícko-poľovnícke problémy a ich možné riešenia

Originál článku bol zverejnený na portáli LESmedium.sk. Nájdete ho na tomto odkaze: www.lesmedium.sk/aktualne/lesnicko-polovnicke-problemy-a-ich-mozne-riesenia

Pred dvadsiatimi rokmi písal na Lesný úrad do Žiliny, že v Javorníkoch začína byť rovnaký problém ako v Strážovských vrchoch s obrovským množstvom raticovej, najmä vysokej a následne diviacej zveri, spôsobujúcej veľké škody na mladých lesných kultúrach. Vtedy dostal odpoveď, že sčítania zveri sú v poriadku. Ing. Peter Chrust, poverený riaditeľ Odštepného závodu Považská Bystrica sa dlhodobo venuje aj poľovníctvu, dobre pozná lesnícko-poľovnícke problémy a otvorene ich pomenováva.

„Problémom je, že základnou podmienkou, aby poľovníci neplatili škody zverou, je splnenie plánu chovu a lovu. Vzhľadom na toto kritérium poľovní hospodári v jednotlivých revíroch radšej podhodnotia sčítanie zveri, ktoré je podkladom pre vyhotovenie plánu lovu (povedia, že sa nebude loviť 300 kusov diviakov, 100 kusov jelenej zveri a 40 kusov srnčej zveri v 4 000 hektárovom poľovnom revíre, pretože takto vysoký odlov jednoducho nedokážu zabezpečiť). Hrozí im, že nesplnia lov a budú musieť zaplatiť škody spôsobené zverou.

A tak radšej lovia namiesto 300 iba 100 kusov diviacej a namiesto 100 alebo 150 len 50 kusov jelenej zveri. Takýto prístup sa kumuluje roky, pretože sčítanie zveri je založené len na odbornom odhade, napísanom na papieri. V poslednom období vstúpil do lovu zveri ďalší problém, ktorým sú nízke ceny zveriny, tak prichádza logická myšlienka - načo loviť, keď ulovenú zver neviem predať. V prenajatých revíroch je záujem v prvom rade odloviť trofejovú zver, samičia zver a mláďatá sa mnohokrát fyzicky neodlovia, ale lov sa odpíše, aby sedel na plán. Tieto problémy sa kumulujú roky a je ich potrebné riešiť.

Polemiky okolo poľovníctva sú v súčasnosti obrovské. Poľovní hospodári sú zavalení povinnosťami vo vzťahu k štátnej správe lesného hospodárstva a poľovníctva, veterinárnej správe, hygiene a ak majú

na starosti veľké revíry, v ktorých sa loví aj 400 kusov raticovej zveri 40-timi členmi združenia, ďalej zabezpečujú vypracovanie plánu lovu, plánu starostlivosti o zver, zabezpečenie dostatočného množstva krmiva na čas núdze, vydávanie povoleniek na lov zveri, značiek na označenie ulovenej zveri, knihu návštev revíru, mesačnú uzávierku lovu, sprievodné listy a ďalšie administratívne náležitosti, prípravu trofejí na chovateľské prehliadky to je práca na plný úväzok, ktorá nie je zaplatená.

Riešenie je ale podľa môjho názoru jednoduché. Treba objektivizovať súčasné stavy zveri. Zaletením revírov dronmi a použitím infrakamier zistiť skutočné počty zveri, fyzicky spočítať zver a podľa toho reálne nastaviť plán chovu a lovu. A ten treba aj reálne plniť. Nedá sa dostať na normované kmeňové stavy za jednu poľovnícku sezónu. Pri cieľavedomom love a správnej selekcii lovene zveri je to robota na niekoľko rokov.

Vrátim sa do minulosti, ako bol riešený tento problém v štátnych lesoch. V jesennom a zimnom období sa intenzívne poľovalo, využívali sa nátlacky na jeleniu zver v horských oblastiach a jej počty boli redukované tak, že mladým lesným kultúram neškodila. Prešlo 30 rokov a 30 - 40 ročný porast, v ktorom sa má ísť do prvých prebierok, je vhodný už iba na rekonštrukciu. Pritom lesníci ho museli vysadiť, doplniť zalesnenie, urobiť výseky, niekoľko rokov zabezpečiť ochranu proti zveri, urobiť prvé prerezávky - to všetko sú len náklady.

Drevo zverou znehodnoteného 40 ročného porastu sa hodí akurát do energetickej štiepky. A to je veľký problém slovenského lesníctva - lesné porasty, ktoré sú síce zabezpečené, ale z hľadiska produkcie dreva a zdravotného stavu nestabilné. Nárazy vetra a sneh lámu mladé porasty v prsnej výške, pretože sú ohrozené od jelenej zveri a následne poškodené hnilobou.

Štát môže tento problém riešiť napríklad tým, že za každý ulovený kus netrofejovej zveri zaplatí poľovníckej spoločnosti trebárs 10 eur a pred chovateľskou prehliadkou musí každý poľovník priniesť kompletne spodné čeľuste z ulovenej netrofejovej zveri, predložiť ich a odovzdať. Tieto sa fyzicky skontrolujú štátnou správou na úseku poľovníctva a následne budú zlikvidované.

Môžu byť spracované napríklad na mäsokostnú múčku, prípadne ekologické hnojivo. O rok to bude treba urobiť znova a potom znova. Takto sa musí pristúpiť k zníženiu stavov zveri celoplošne na území celého Slovenska. Len tak sa podarí znížiť stavy zveri,“ odporúča Ing. Peter Chrust.